

፩ ሰንበት ዘፍልሰታ

ተጋብኡ በቅጽበት ለግንዘተ እሙ ቅድስት ብፁዓን ሓዋርያት ቦኡ ኃቤሃ በሰላም አምኑ ኪያሃ በሰብሓት ገነዙ ሥጋሃ (ዚቅ ዘፍልሰታ)።

መዝሙር: የም ንወድሳ ለማርያም...

ንባባት: ሮሜ 9:1-5፣ 1ጴጥ 1:6-12፣ ግ.ሐ. 1:12-15፣ ማቴ 14:22-33

ምስባክ: እምነ ጽዮን ይብል ሰብእ ወብእሲ ተወልደ በውስቴታ፣ ወውእቱ ልዑል ማረራ” “አሕዛብ አብአ ስለ ዝተወልዱ አደና ጽዮን ይብልዎ፣ እቲ ልዑል ኸጽንዓ እዩ” መዝ. 87:5።

መዝሙር: በቲ ካብአ ዝተወልደ መንክር ግርማ ኅይለ ልዑል ዘጽለላ ኅይታ ሰንበት አቦ ምሕረት ዝኾነ ሎሚ ንማርያም ንወድሳ አብ ማሕጸና ጸሮቶ። ንሱ ቀደሳ ዘገርም ኃይሊ ልዑል አጽለላ ብሓቂ መላእኽቲ ዓጀብዎ።

ካብ 1-16 ነሓስ ዘሎ ጊዜ ብፍሉይ ንዝኸረ ፍልሰታ ለማርያም ብጸሎትን ምህልላን ጸምን እነሕልፎ እዋን እዩ። ጸመ ፍልሰታ ወይ ጸመ አርድእት እውን ይብሃል እዩ። ምእንቲ ክብሪ ማርያም ናብ ብዓል ፍልሰታ ንምስንዳው እንገብር ክልተ ሳብዕቲ እዩ። ድንግል ማርያም ከም ወዳ ብሥግአ እውን ካብ ሙታን ከም ዝተንስኤት እሞ ብመላእኽቲ ተዓጂባ ናብ ሰማይ ከም ዝፈለሰት ዘኪርና ነብዕሎ።

ዘመነ ፍልሰታ እዚ እንነብር ዓለም መወዳእታና ከምዘይኮነ ሓሲብና ስንቂ ሰማይ ክነሰናዱ ዘዘኻኸረና እውን እዩ። ንባባትና ነቲ አብዚ ሕይወት ዝገነፈና ፈተናን ክንገብር ዘሎና ወይ ክንሕዞ ዘሎና መገዲ እናነገሩ ኢየሱስ መድኃኒና ኩሉ ጊዜ ምሳና አብ ጥቓና ከምዘሎ፣ ማርያም አደና አብ ጥቓና ኮይና ወደይ ዝበለኩም ግበሩ እናበለት ንድላይ አምላኽ ቀዳምነት ሂብና ክንጉዓዝ ይነግሩና።

አብ ሕይወት ደቂ ሰብ ዝተፈላለየ ማዕበል ከምዘሎ ኩልና እንፈልጦ እዩ። ገለ ጊዜ ብድኻመትና ገለ እዋን ከአ ብኻልእ ዝመጽእ ማዕበል ገጢሙ ንሕይወትና አብ ፍርሕን ስክፍታን ከም እንነብር ዝገብር አሎ። አብዚ እዋን እዩ ኢየሱስ መድኃኒና ነዚ አፍራሕን አሰካፍን ማዕበላት ከህድአልና ምሳና ዝህሉ። ንሱ ካብቲ ዓሚቕ ዓዘቕቲ አውጺኡ ሰላም የውርደልና። አብ ሕይወት ዝገጥም ዝተፈላለየ ማዕበላትን ከምኡ ዝመስልን መአዝና ከም እነጥፍእ ይገብረና እሞ ፍርሓት ተስፋ ቊርጸት የስዕበልና፣ ልዕሊ ኹላ ሰላም የጥፍአልና።

ማርያም አብ ሕይወታ ዝተፈላለየ ማዕበላት ገጢምዎ፣ ወዳ መድኃኒ ብርእሱ ካብ መጀመርያ ንጉሥ ሃገር ክቐትሎ ምስ ደለየ ንስደት ምስ ሕፃን ወዳ ከይዳ፣ አብ ዓዲ ጓና አብ ስደት ተቐሚጣ። እቶም ክቐትልዎ ዝደለዩ ምስ ሞቱ ነገራት ሃዲኦም ይኹኑ ኢላ ምስ ወዳን ቅ. ዮሴፍን ተመሊሳ ቊርብ ከይጸንሑ ወዳ አብ መገዲ ንሰለስተ መዓልቲ ጠፊእዎ፣ ወላዲት ወዳ ክጠፍአ እንከሎ ክንግምቶ ንኸእል ክሳብ ክንደይ ከም እትጉህን እትበክን እዚ ንርእሱ ከቢድ ማዕበል ስቓይ እዩ ነሩ። ተልእኮኡ ጀሚሩ ንሰባት ቃል አምላኽ እናሰበኸ ዝተፈላለየ ተአምራት እናገብረ

እንከሎ ጋኒንን አለዎ ሓሚሙ እዩ ዘሎ ተጸሊሉ አሎ ብሓለቻ አጋንንቲ እዩ ነጋንንቲ ዘውጽአም ክብልዎ ትሰምዕ ነራ። አብ መጨረሻ ብኸፋኝ ሞት አብ መስቀል ከም ሓደ ሰራቕን ዓቢ በደል ዝገበረን አብ መስቀል ክመውት ምስ ረአየቶ ብሓዘን ልባ ተሰንጢቐ ዓሚቕ ማዕበል ሓዘን ንልባ መሊእዎ። ሕይወት ማርያም ብምልኡ አብ ከበድቲ ማዕበላት ስቓይ ዝንቀሳቕስ እዩ ነሩ።

ነዚ ኹሉ ስቓያት ብሓደ ነገር እያ እትሓልፎ ነራ። እምነት አብ አምላኽ ስለ ዝነበራ። ምረቱ ክብደቱ ብዘየገድስ አምላኽ በቲ ዝገጥማ ክብሩ ከምዝገልጽ ትአምን ስለ ዝነበረት ተስፋ አይቆሮጸትን እኳድአ ንኹልና አይትዘንግዑ ኩሉ ጊዜ አምላኽ አብ ማእከልኩም አሎ እያ እትብለና። አብ ጊዜ ጸበባ ንአምላኽ ርኢኻ ምኽአል።

አብ 1ዘነ 19:9-13 ዘሎ እንተ አንበብና ንኤልያስ ነቢ ዝገጠሞ ንርኢ። ኤልያስ ካብ ንግስቲ ኤልዛቤል ሰይቲ ንጉስ አሃብ ከይትቐተሎ ፈሪሑ ከም ዝሃደመ እሞ አብ በረኻን አጻምእን ከም ዝተገደዘ አብ ተስፋ ቁርጻት በጺሑ ሞት ከምእተመነየ ግን አምላኽ አብቲ ጽንኩር እዋን ከም ዝተዛረቦ ንርኢ። ኤልያስ አብቲ ዝርአዮ ራእይ አምላኽ አብ ብርቱዕ ንፋስ፣ አብ ብርቱዕ ምንቕጥቃጥ ምድሪ፣ አብ ሓዊ ከምዘይነበረ አብ ህድአት ዝመልኦ ከም ዝመጽኦ ነንብብ። አብዚ ናይ ብሓቂ ንኹልና ዝጠቐም ነግር ንረክብ። አምላኽ ብውሽጥና ሰላም ረኺብና አብ ህዱእ ኩነታት ካብ ኩሉ አብ ሕይወት ዝገጥም ውረድ ደይብ እልይ ምስ በልና ሽዑ ክዛረበና እንከሎ ክንሰምዖ ንኸእል። ኤልያስ አብቲ ህዱ ንፋስ ንአምላኽ ክሰምዖ ክኢሉ ክንብል ከሎና ኤልያስ ናይ አእምሮ ሰላም እዩ ረኺቡ።

አምላኽ አብቲ ዝድለየሉ እዋን መጺኡ እምበር አብ ጊዜ ብርቱዕ ንፋስ ወይ አብ ጊዜ ምንድቕቕ ምድሪ ወይ አብ ጊዜ ሓዊ ዘይኮነ አብቲ ህዱእ ንፋስ ዝነፍሰሉ ጊዜ መጺኡ። ስለዚ አንጻር እቲ ገለና እንሓስቦ አምላኽ አብቲ ብውሽጥና ሃዲእናን ሰላም ረኺብናን ከሎና ሽዑ ክዛረበና ይደሊ። ብዙሕ ጊዜ አእምሮና ተሃዊኹን ተረቢሺን አብዘሎናዮ ጊዜ አምላኽ ምሳና ክኸውን ወይ ክዛረበና ንደሊ፣ እንተ ኹን አብ ከምዚ ዝበለ ኩነታት ክንረኽቦ አይክአልን እዩ። ንርእስናን ንስምዕትና ምስ ተቐጻጸርና ምስ ሃዳእና ጥራሕ እዩ አምላኽ ክዛረበና እንከሎ ክንሰምዖ እንኸእል።

አብ ቀዳመይቲ ንባብና ካብ ሮሜ 9:1-5 ጳውሎስ እስራኤላውያን ዓጽመ ሥጋኡ ነቲ ምእንትአም ዝመጸ ክርስቶስ ምቕባል ስለ ዝአበዩ መሪር ሓዘንን ጓህን ሓዘንን ከም ዝተሰምዖ ይገልጽ። ሓዘንንን ጓህኡን ብጣዕሚ ከቢድ ዝገበሮ ሕሩይ ህዝቢ አምላኽ ልዕሊ ዝኾነ ካልእ ህዝቢ ከንሶም ብምንጻጎም እዩ። ደቂ አምላኽ ምስአም ኪዳን አትዩ ሕጊ ሂብዎም ኩሉ ተስፋታ ሂብዎም ከብቐዕ ነጺገም። አምላኽ ብወገኑ ኩሉ ዝግበር ገርሎም እንተ ኹን እዚ ኹሉ ንክርስቶስ ከም መድኃኒ ክቐበልዎ አይክአሉን እዚ ኹኦ እዩ ንጳውሎስ ዘጉሃዮ። ብሥጋ አሕዋቱ ንዝኾኑ ኩሉ ምእንትአም ምገበርኩ እናበለ ክገልጽ እንከሎ “ምእንቲ እቶም ናይ ሥጋ አሕዋተይን አዝማደይን ርጉም ኮይነ ካብ ክርስቶስ ክፍለ ምደለኹ” ይብል እዚ ኹኦ በቲ ዝገበርዎ ሰላም ስኢኑ ከም ዝነበረ ንምግላጽ እዩ።

ጳውሎስ ብዛዕባ ርእስና ጥራሕ ክንሓስብ ከምዘይብልና የስተምህረና። ብዛዕባ ድሕነትን ጽቡቕን ሰላምን ካልኣት ክንሓስብ ይግብአና። ከምዚ ክንገብር እንተ ኹኦልና ጥራሕ ኢና ሰላምና ክንረክብ እንኸእል። ክልኣት ከም ዝድሕኑ እንተ ተረጋገጸ ድሕነትና ተረጋጊጹ እዩ። ንበይኑ ዝጉግዝ የለን ክርስቶስ ምእንቲ ኩልና እዩ መይቱ አድኒኑና።

አብ ሕይወት ማርያም ካብ መጀመርታኡ እንተ ረአና ንሳ ምእንቲ ካልኣት ነቲ ከቢድ ተልእኮ ተቐቢላ ሕራይ ኢላ። ሰባት ክጽገሙ ክጠፍኡ ድላይ አይኮነን። አብዚ ቅዱስ እዋን አሰራ

ተኸቲልና ከም ጳውሎስ ድሕነት ሓውናን ሓፍትናን ከግድሰና አልኦ። ሓውና ሓፍትና ሰይጣን ተዓዊትሉ እናረከና ሱቕ ክንብል ከሎና ቀተልቲ አሕዋትና ኢና እንኸው እሞ ሎሚ ሓወይ/ ሓፍተይ ከመይ አለዉ ኢልና ሕልናና ክንሓትት እዋኑ እዩ። ዝደስከለ ልቢ ሒዝና ከይንህሉ ምስ ማርያም ኮና ንድሕነት ወገና ንበገስ።

አብ ስድራና አብ ቍምስናና አብ ሃገርና ዘሎ ሕይወት ደቂ ሰብ ርኢና ክንክእል እዩ እቲ ዕድመ። ሓውካ ብዝተፈላለዩ ስቓይን ፍርሕን እናነበረ ዳንከራ ንይል ክንተክል ኣየምዕረልናን እዩ። ኩሉ ብርሃን ክርስቶስ ክርኢ ናይ ነፍሲወከፍና እነበርክቶ ግደ የድሊ።

ዘንበብናዮ ወንጌል መቐጻልታ ናይ ዝሓለፈ ሰንበት እዩ። አብዙ ናይ ሎሚ እንርእዮ አምላኽ አብ ኢየሱስ ክርስቶስ አብ ብርቱዕ ማዕበል እንከሎ ከም ዘለልይዎ እዩ። ድሕሪ እቲ ተአምራታዊ ምብዛሕ መግቢ ኢየሱስ ነቲ ህዝቢ አፋንዩ ንሓዋርያቱ አብ መርከብ ተሳፊሮም ክሳገሩ እሞ ሓሊፎም ክጸንሕዎ ነገርዎም። ሽዑ ንሱ ክጽሊ አብ እምባ ከይዱ፤ አብዚ ክንሓስቦ ዘሎና እምባታት ኩሉ ጊዜ እግዚአብሔር ዝርከቦም አብኡ ትእዛዙን ድላዩ ዝገልጸሎም እዮም። ሙሴ አብ ደብረ ሲና ዓሰርተ ትእዛዛት ተቐቢሉ፤ ኤልያስ አብ እምባ ሆሬብ ምስ አምላኽ ተሃረቡ፤ አብ ሓዲስ ኪዳን አብ ደብረ ታቦር ራእይ ኢየሱስ ተለዊጡ፤ አብ ደብረ ዘይት ብዙሕ ጊዜ ክጽሊ ይኸይድ ከምዝነበረ ነንብብ። አብ እምባ ቀራንዮ ድሕነት ረኪብና ስለዚ እምባታት ፍሉይ ምስጢርን ትርጉም አልኦም። አብዚ እምባ ኢየሱስ ምስ ሰማያዊ አብኡ ብጽሞናንን ብጸጥታን ተወሃሂዱ ክጽሊ ንረኽቦ። አብ ጽምዋ ንአምላኽ ክንረኽቦ ቀሊል እዩ።

ማቴዎስ ወንጌላዊ ብዛዕባ ኢየሱስ ክነግረና ጸኒሑ ቀልጢፉ አብ ሓውርያት ይምለስ እሞ አብ መንጎ ባሕሪ እናተጋዕዙ ብርቱዕ ማዕበል ከም ዝገጠሞም እሞ ካብ ፍርሒ ዝተላዕለ ከምዝተጨነቐ ይነግረና። አበው ነዚ ክትርግሙ ከለዉ ባሕሪ አምሳል ህውከት ዝመልኦ ዓለም እዩ። መርከብ አምሳል ቤተ ክርስቲያን እያ። ማዕበል ከኣ አምሳል ሰይጣን እዩ ይብሉና። ሓዋርያት ብዘይ ኢየሱስ አብ ማእከል ባሕሪ እዮም ነሮም፤ እዚ አምሳል ናይ እታ ቀዳመይቲ ቤተ ክርስቲያን ሕይወት እዩ፤ ንሳ ብሓዋርያት ተመሲላ አብ ሓንቲ ድልድልቲ መርከብ ኣብዘይኮነት ሰንከለከል እናበለት አብ ማእከል ዕግርግር ዝመልኦ ዓለም ትርከብ ነራ። ቀዳሞት ዘመናት ክርስትና ዝተፈላለዩ ግፍዕታትን ፍርሕን ስቓይን ዝመልኦ እዩ ነሩ፤ አብዚ እዋን ኢዩ ኢየሱስ ይሕግዞም ስለ ዝነበረን እምነት ስለ ዝገበሩን ነቲ ኹሉ ጸበባ ክሓልፍዎ ዝኽእሉ።

ሓዋርያት ሓደ ከቢድ ማዕበል አብ ሕይወቶም ገጢዎዎም፤ ኢየሱስ አብቲ ከቢድ እዋን ክድሕኖም መጸእዎም፤ ሽዑ ሰላም ከም ዝሰፍን ገርሎም። ሕይወትና ዝተፈላለዩ ማዕበላት ዝሓዘለ እዩ። አብዚ ምድራዊ ሕይወትና ከምቲ አብ ባሕሪ ማዕበል ኩሉ ጊዜ ዘሎ ከምኡ ኩሉ ጊዜ ዘሸግር ዓቕልና ዘጽብብ ይጓነፈና እዩ።

አብ ገለ ጊዜ እዚ ዝጓነፈና ማዕበል ሕይወት ብብርቱዕ ይሃርመና እሞ ንወድቕ ንስበር ተስፋ ንቐርጽ ዳርጋ አብ ጥፍኣት ንበጸሕ። ከምቲ ሓዋርያት ዝገጠሞም ነፍሲ ወከፍና ብዝተፈላለዩ መገዲ ይገጥመና። እዚ ከምዚ ዝአመሰለ ማዕበል እዩ ንሰላምና ካባና ዝወስደልና። እንተ ኾነ ንኢየሱስ ክንረክብ እንተ ኸአልና ማዕበልና ሃዲኡ ሰላምና ይምለሰና። ነዚ ብዝርኢ ሓዋርያ ጳውሎስ ከምዚ እናበለ ጽሑፉ፤ **“ብኹሉ ወገን ንግፋዕ ግና አይንስዓርን ኢና፤ እንገብሮ ይጠፍእና ግና ተስፋ አይንቐርጽን ኢና፤ የሳዱዱና ግና አይተሰዓርናን፤ ይወቕዑና ግና አይንመውትን ኢና”** (2ቆሮ 4:8-9) ዝብል።

ሓዋርያት ለይቲ አብቲ ጽንኩር እዋን ብማየ ማይ ይመጽኦም ምስ ረኣዩ ምትሃት ዝመጽኦም መሲልዎም ብዘይመጠን ፈርሁ። ኢየሱስ ግን **“አጆኹም ኣነ እየ አይትፍርሁ”** ኢልዎም።

ብርግጽ ሰብ ብብዙሕ ምክንያት እዩ ዝፈርሕ፤ ብዓይኒ እምነት ክንርእዮ ከሎና ሰብ ዝፈርሕ ኣብ ልቡ ሰፍራ ኣምላኽ ብኻልእ ምስተክእ እዩ። ኣዳምን ሔዋንን ንኣምላኽ ምስ ከሓዱ ፈሪሖም ክሕብኡ ፈቲኖም። ሓዋርያት ኢየሱስ ክስቀል ክመውት ምስ ረኣዩ ፈሪሖም ሃዲሞም፤ ነፍሲወከፍና ኣብ ሕይወትና ምልስ ኢልና እንተ ረኣና ምነጪ ፍርሕና ሓቂ፤ እምነት፤ ፍቕሪ ምስ ኣጉደልና ሰይጣን ምስተዓወተልና ካብ ኣምላኽ ምስ ርሓቕና እዩ። እሞ ሎሚ ዘፍርሕ ኣሎናዶ? መሊስና ክንክእል ኣሎና።

ፍርሒ ንሓቂ ኣጥፊኡ ኣብ ናይ ሓሶት ዓለም ኣቲና ከም እንነብር ይገብረና። ሰብ ንሓቂ ንፍቕሪ ምስ ሓደገ ፈሪሕ እዩ ዝኸውን እዚ ማለት ከኣ ከፍቕር ሓቂ ክሃረብ ስለ ዘይክእል ካብ ሰብን ኣምላኽን ይርሕቕ ሽቡ ሰይጣን ተጻዒንም ንርእሱን ንኻልኦትን ክርብሽ ይነብር። እሞ ሎሚ ኣብ ክርስቶስ እምነት ገርና ብዘይፍርሒ ምስኡ ንጉዓዝ። ጴጥሮስ ነይታይ ንስኻ እንተ ኾንካ ብማየ ማይ ኣባኽ ክመጽእ ኣገዝ ኢልዎ። ኢየሱስ ከኣ ንዓ ኢልዎ እንተ ኾነ እምነት ስለ ዘጉደል ክጥሕል ጀሚሩ ሽቡ ነይታይ ኣድኅነኒ ኢሉ ምስ ለመነ ኢየሱስ ኢዱ ሰዲዱ ኣድጊንዎ።

ኣምላኽ ኩሉ ጊዜ ምሳና ኣሎ ንሕና ኢና ምልላዩን ኣብኡ ምቕራብን እንኣቢ ዘሎና። ብዝተፈላለየ መገዲ ይቐርበና ይዛረበና ኣሎ። ኣብዚ እዎን ምህልላ ፍልስታ ማርያም ሓደ ካብቲ ኣብኡ ክንቀርብ ዝሕግዘና እዩ። ብሓባርን ብግልን ክንጽሊ ከሎና ኣምላኽ ኣብ መንጎና ኣሎ። ስለዚ ከይፈራሕና ከም ጴጥሮስ ምስ ምልኡ እምነት ካብ ዘሎናዮ ተንሢእና ንኹሉ ኣብ ሕይወትና ዝጓነፈና ማዕበል ንቐይሮ።

ናይ ሎሚ ሰንበት ቃል ኣምላኽን ብፍሉይ ኣብዚ እንምህለለሉ ዘሎ እዎን እንግንዘቦ ዘፍርሕን ዘሰክፍን የብልናን ኣምላኽ ኩሉ ጊዜ ምሳና ከምዘሎ እዮም ዝነግሩና። ዘጸናንዕን ዘህድእን ኣእዳው ድሕነትን ሰላምን ካብቲ ጥሒልናዮ ዘሎና ዓዘቕቲ ኃጢአትን ማዕበል ሕይወትናን ክንወጽእ ይዝርግሓልና ኣሎ። ኣባናን ኣብ ከባቢና ዝኸውን ዘሎ ብዝየገድስ ሰላሙ ምሳና ከካፍል ምሳና ኣሎ። ኣብዚ ዝተፈላለየ ማዕበል ዝመልኦ ዓለም፤ ዝተፈላለየ ጸገማት ስክፍታታት፤ ፍርሒ ስቓይ ቃንዛ፤ ውድቀትን ክሳራን ዝመልኦ ኢና እንነብር ዘሎና። እዚ ኹሉ የፍርሓና እሞ ኣብ ስክፍታን ፍርሕን ጥራሕ ከም እንነብር ይገብረና። ኣብ መንጎ እዚ ኹሉ ሓገዝ ደሊና ነእቂ። ኣምላኽ ከምቲ ኢየሱስ ንሓዋርያት ክሕግዞም ዝመጽኦ ንሕና እውን ክንጽውዖ ከሎና ካባና ርሒቕ ኣይኮነን ሓንትስ ሓግዘኒ ኢልና ንኸኣል።

ጸጊሙና ዘሎ ኣምላኽ ክመጽኦና እንከሎ ክነለልዮ ንኸእል የለኛናን ምክንያቱ ብዙሕ ጊዜ ከምቲ እተጸበናዮ ኮይኑ ኣይ ኮነንን ዝመጽኦና። ምስ ኣምላኽ ክንወሃሃድ ኣሎና ኣብክንዲ ኣምላኽ ዝወሃሃደና እዚ ማለት ኣብ ሕይወት ኣምላኽ ክንኣቱ ኣሎና፤ ነይ ብምግባር ንሓውናን ሓፍትናን ብምፍቃር።

ስለዚ ሎሚ ኣብ ኩሉ ዕለታዊ ሕይወትናን ጸገማትናን ክነለልዮሉ እንኸእል ጸጋ እምነት ክህበና ንለምና። ኦ ማርያም ኣደና ኣብዚ ቅዱስ እዎን ፍልስትኪ ዘኪርና ኣብ እንምህለሎ እዎን እቲ እንደሎ ሰላም ፍቕር ኣድሕድን ሕድገትን ክነዘውትር ነቲ ፍቕር ወድኺ ለምንልና። ዓድና ተለትዝናሙ ከውርደልና ንዝተሸገሩን ብዝተፈላለየ ምክንያት ዝተገፍዑን ካብዚ ማዕበል ሁከትን ጽልእን ከም ዝወጽኡ ግበርልና እናበልና ንለምና።

እሞ ኣብ ቅድሚ ማርያም ቆምና ሰኣሊ ለነ እናበልና ኣብ ኣምላኽ ንመለስ። ሰላምን ፍቕርን ሕድገት ኃጢአትን የውርደልና።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ።